3. Brev till Astrid Bergman
från brodern
Abel Bergman 1892

Sätuna d. 9 Aug 92

Min kära syster!

Det är väl riktigt ovanligt för dig att fira din födelsedag i England. Jag hoppas, att det ej heller kommer att bli någon ful vana.

Mina innerligaste lyckönskningar gifver jag dig med en varm omfamning. — Nåå, min syster, nu har du fått se bra mycket roligt och vackert. Nog må du tro, att jag bra gerna velat få uppleva, det du nu fått. Tänk en sådan ciceron ni haft! Det har allt varit roligt att far var med. Jag

kan nästan förestäla mig Davids förvåning och glädje att finna far med. Ni ären I ju som bäst i Skottland och njuta der af dess storartade och sköna natur. — Här går allt sin jämna stilla gång. Vårt hö är nu inne och säden står lofvande, men det blir nog mycket svårt med bergningen. Hvetet går nog aldeles förlordt. — Som du troligen fått höra af David, så är jag mycket tveksam hvad jag skall göra med platsen. Dock tror jag, att jag kommer att stanna. Jag har kanske derigenom liten utsigt att kunna få mig en inspektorsplats nästa år, något bättre kunde jag ju i sådant fall icke önska mig. —

Ja, nu slutar jag, ty jag kan ej prestera bref i oändlighet. Dels har mor fått ett bref dels har jag skrifvit till Anna Bs födelsedag och slutligen har åfven Ester fått ett. På det viset har jag idag afsändt 4 bref, och det öfvergår mina krafter. Ester är dock den värsta, ty hon tycker, att hon bör ha ett bref i veckan, är det icke fasligt att begära det af mig, som ej alls har förmåga af skrifva.

Var nu hjärtligt helsad på din födelsedag af din broder

Abel.